

[Inger Stilling Pedersen]

keltpersoner end i, at de nu absolut også bliver ligestillet.

Kristeligt Folkeparti mener, det er meget væsentligt, at vi igennem vores lovgivning giver nogle rammer omkring familien, sådan at familien selv kan finde ud af, hvordan den vil prioritere, og sådan at mænd og kvinder finder ud af, at man sagtens kan deles om arbejdet, at det ikke nødvendigvis behøver at være den ene eller den anden. Vi synes ikke om dette, at man vil prøve at lave om på samfundet ved at sige, at det arbejde, som kvinderne hidtil har udført, er nedværdigende, at det er mindre værd, og at det skal vi nu have mændene til at lave, for at det kan blive mere værd, og at kvinder absolut skal over i mandejob. Det skal de, hvis de har lyst til det. Hvis de har lyst til at blive mekanikere eller murere eller tømrere, skal de selvfølgelig have lov, men hvis de synes, andet er spændende, skal de også have lov til det. Vi ser frem til den dag, hvor vi får så megen frihed og så mange muligheder, at man virkelig kan få lov til at vælge det, man gerne vil være.

Så kan man sige, det er beklageligt, at så mange kvinder f.eks. vælger kontorjob, fordi der derved meget let bliver for mange. Men det er glædeligt, at man så finder ud af at sige: Jamen så må vi have dem, der arbejder på kontor, bedre uddannet; og det er nok også vejen frem.

I går diskuterede vi bl.a. SF's forslag om kvinders etårige uddannelser. Jeg synes, det er meget væsentligt, at vi virkelig giver mulighed for, at kvinder får den uddannelse og de muligheder. Men de skal også have lov til i perioder – og det kan jeg sige også gælder mænd – at træde uden for arbejdsmarkedet og ikke blive dårligere stillet derved.

Hvis man f.eks. har aftjent sin værnepligt, kan man gå ind og fortsætte. Det bør man også kunne, hvis man har været et eller to år hjemme. Det gælder både mænd og kvinder, at de så tilgodeses som havende udført en samfundsnyttig og værdifuld opgave.

Jeg tror, mange, mange unge kvinder i dag meget gerne vil have tid til deres børn. Nu taler jeg om de helt små børn, og i den periode, hvor man ammer, er det i hvert fald forkasteligt, at man skal stå op kl. 5 for at nå at få det overstået for at gå på arbejde, og at man ikke kan få en sådan periode, også for barnets skyld. Senere, når manden kan overtage det, kan man også lade ham overtage noget af det. Men vi skal ikke

blande os i den enkelte familie og sige: Sådan skal I gøre. Vi skal give nogle rammer, der tilgodeser både mænd og kvinder.

Jeg tror, det ikke gavner ligestillingen og ikke har gavnet ligestillingen med den lange periode, hvor vi talte om de såkaldte rødstrømper, hvor man absolut skulle tage afstand fra mændene, og hvor man skulle vise, hvor meget man duede til. Man skulle realisere sig selv – men til hvad? Det, der er væsentligt, er, tror jeg, at vi også som kvinder tør vedstå, at vi er kvinder. At vi ikke er nogen mand underlegen – ikke mere, ikke mindre – men i hvert fald godt kan klare os på de betingelser og med det, som vi står inde for.

Jeg vil også kaste et blik ud over jorden, for det er nemlig rigtigt, at der er mange, mange kvinder i mange lande, der har det meget, meget dårligt. Derfor synes jeg, det er godt, at man, når man laver ulandsarbejde, laver projekter, da tager særligt hensyn til kvinder, for kvinder har i disse lande ingen muligheder, ingen indtjeningsmuligheder, ingen muligheder for at gøre sig gældende økonomisk, hvis ikke man hjælper dem til det, og mange har det så dårligt. Man at de så på andre måder forstår at hævne sig og, hvis de er sure på manden, kan genere ham gennem madlavningen og sådan nogle ting, det er da helt klart.

Men vi må være solidariske med dem ved at prøve på at hjælpe dem, men ikke nødvendigvis til at give dem vores måde at leve på, som om det er den eneste rigtige. Jeg mener, at familien i mange kulturer har en meget central placering, og det tror jeg er til meget stor gavn både for kvinder og for mænd og også for børnene, og det skal vi være med til at fremme. Men hvis kvinden ikke har nogen muligheder, vil hun meget nemt blive dårligt stillet og være i meget vanskelige situationer, også hvis hun bliver alene. Og det behøver ikke bare at være skilsmisse; det kan jo også være ved dødsfald og lign., hvor ydre ting gør, at man altså bliver alene.

Vi synes, det er godt, at vi får debatten. Vi synes også, det er godt, at kvinder får mulighed for at gøre sig gældende. Det er godt, at man også ser på, at kvinder skal have mulighed for at få stillinger så højt placeret som muligt, som de gerne vil have. Men vi mener altså, at ligestilling også har noget at gøre med ligeværd: at vi ikke nødvendigvis behøver at være statsmini-